

Käibemaksuseaduse muutmise seadus

§ 1. Käibemaksuseaduse muutmine

Käibemaksuseaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 2 täiendatakse lõikega 13 järgmises sõnastuses:

„(13) Vautšer käesoleva seaduse tähenduses on instrument, mille kauba võõrandaja või teenuse osutaja on kohustatud vastu võtma tasuna või osana tasust kauba või teenuse eest ning mille puhul on võõrandatav kaup või osutatav teenus või kauba müüja või teenuse osutaja märgitud kas vautšeril või sellega seotud dokumentides, sealhulgas sellise vautšeri kasutamise tingimustes. Vautšerina ei käsitata instrumenti, mis annab õiguse saada kauba soetamisel või teenuse saamisel allahindlust, kuid mis ei anna õigust kaupu soetada või teenuseid saada. Vautšer on üheotstarbeline, kui vautšeriga seotud kauba võõrandamise või teenuse osutamise koht (§-d 9, 10 ja 10¹) ja sellelt kaubalt või teenuselt tasumisele kuuluv käibemaksusumma on vautšeri väljastamise ajal teada. Mitmeotstarbeline vautšer on muu vautšer kui üheotstarbeline vautšer.“;

2) paragrahvi 4 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Üheotstarbelise vautšeri üleandmist enda nimel tegutseva isiku poolt käsitatakse vautšeriga seotud kauba võõrandamise või teenuse osutamisenä. Kui üheotstarbelise vautšeri annab üle teise isiku nimel tegutsev isik, käsitatakse sellise vautšeri üleandmist vautšeriga seotud kauba võõrandamisenä või teenuse osutamisenä teise isiku poolt, kelle nimel vautšeri üle andnud isik tegutseb.“;

3) paragrahvi 10 lõike 2 punkt 12 tunnistatakse kehtetuks;

4) paragrahvi 10 lõike 4 punkt 10 tunnistatakse kehtetuks;

5) seadust täiendatakse §-ga 10¹ järgmises sõnastuses:

„§ 10¹. Isikule, kes ei ole üheski liikmesriigis registreeritud maksukohustuslasena ega piiratud maksukohustuslasena, osutatava elektroonilise side teenuse või elektrooniliselt osutatava teenuse käibe tekkimise koht

(1) Teenuse käibe tekkimise koht on Eesti, kui elektroonilise side teenust elektroonilise side seaduse mõistes (edaspidi *elektroonilise side teenus*) või elektrooniliselt osutatavat teenust osutatakse Eestis asu- või elukohta omavale isikule, kes ei ole üheski liikmesriigis registreeritud maksukohustuslasena ega piiratud maksukohustuslasena.

(2) Käesoleva paragrahvi lõiget 1 ei kohaldata, kui on täidetud järgmised tingimused:

1) teenust osutab teises liikmesriigis asukohta või püsivat tegevuskohta omav välisriigi isik, kellel puudub asukoht või püsiv tegevuskoht muus liikmesriigis;

2) välisriigi isiku poolt teises liikmesriigis, sealhulgas Eestis, asu- või elukohta omavale isikule, kes ei ole üheski liikmesriigis registreeritud maksukohustuslasena ega piiratud maksukohustuslasena, osutatava elektroonilise side teenuse või elektrooniliselt osutatava teenuse käive ei ületanud eelmisel kalendriaastal ega ületa jooksva kalendriaastal 10 000 eurot;

3) välisriigi isik ei ole käesoleva lõike punktiga 2 hõlmatud teenuse osutamise kohana määratlenud liikmesriiki, kus on teenuse saaja asu- või elukoht.

(3) Teenuse käibe tekkimise koht ei ole Eesti, kui elektroonilise side teenust või elektrooniliselt osutatavat teenust osutatakse teises liikmesriigis asu- või elukohta omavale isikule, kes ei ole üheski liikmesriigis registreeritud maksukohustuslasena ega piiratud maksukohustuslasena. Sätet ei kohaldata käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud juhul.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 hõlmatud teenuse osutamise koht on Eesti juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- 1) teenuse osutaja ei oma asukohta või püsivat tegevuskohta mujal liikmesriigis peale Eesti;
- 2) teenus osutatakse teises liikmesriigis asu- või elukohta omavale isikule, kes ei ole üheski liikmesriigis registreeritud maksukohustuslasena ega piiratud maksukohustuslasena;
- 3) käesoleva lõikega hõlmatud teenuste käive ei ületa kalendriaasta algusest arvates 10 000 eurot ning nimetatud käive ei ületanud 10 000 eurot ka eelmisel kalendriaastal.

(5) Kui isiku käesoleva paragrahvi lõike 4 punktis 3 nimetatud käive ületab kalendriaastal 10 000 eurot, kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõiget 3 nimetatud suuruses käibe tekkimise päevast alates.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud tingimustele vastav isik võib nimetatud lõike punktiga 2 hõlmatud teenuse osutamise koha määratleda käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel tingimusel, et see hõlmab vähemalt kahte kalendriaastat.“;

6) paragrahvi 11 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Üheotstarbelise vautšeriga seotud kauba või teenuse käive tekib vautšeri üleandmise päeval vautšeri väärtuse ulatuses või enne vautšeri üleandmist vautšeri eest osalise või täieliku makse laekumisel makstud osa ulatuses. Üheotstarbelise vautšeri üleandmisel teise isiku nimel tekib isikul, kelle nimel vautšer üle antakse, käive päeval, mil vautšeriga seotud kaup võõrandatakse või teenus osutatakse või vautšeri eest osalise või täieliku makse laekumisel, kui see toimub enne vautšeriga seotud kauba võõrandamist või teenuse osutamist, makstud osa ulatuses.“;

7) paragrahvi 12 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Sellise kauba või teenuse maksustatav väärtus, mille eest tasutakse mitmeotstarbelise vautšeriga, on vautšeri eest makstud tasu või selle kohta teabe puudumisel vautšeril või sellega seotud dokumentides märgitud rahaline väärtus ning kõik muu tasuna käsitatav, mille kauba võõrandaja või teenuse osutaja kauba ostjalt või teenuse saajalt või kolmandalt isikult kauba või teenuse eest on saanud või saab.“;

8) paragrahvi 37 täiendatakse lõikega 1² järgmises sõnastuses:

„(1²) Maksukohustuslane ja ettevõtlusega tegelev ühendusevälise riigi isik väljastab käesoleva paragrahvi nõuetele vastava arve juhul, kui ta rakendab §-s 43 sätestatud elektroonilise side teenuse ja elektrooniliselt osutava teenuse käibemaksuga maksustamise erikorda.“;

9) paragrahvi 38 lõike 2¹ punktid 2 ja 3 tunnistatakse kehtetuks;

10) paragrahvi 38 lõikesse 2¹ lisatakse punkt 6 järgmises sõnastuses:

„6) isikul ja tema juhtimis- ja kontrollorgani liikmetel on laitmatu ärialane reputatsioon.“;

11) paragrahvi 38 lõike 2² esimene ja teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Põhivara importimise korral ei pea maksukohustuslane vastama käesoleva paragrahvi lõike 2¹ punktis 1 nimetatud tingimusele. Kui maksukohustuslane ei vasta nimetatud tingimusele, peab ta maksuhaldurile esitama viimase nõudmisel tagatise.“;

12) paragrahvi 38 lõigetes 2³ ja 2⁴ asendatakse tekstiosa „lõikes 2²“ tekstiosaga „ lõigetes 2² ja 2⁷“;

13) paragrahvi 38 lõige 2⁶ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2⁶) Maksuhaldur võib kauba impordilt arvestatava käibemaksu käibedeklaratsioonis deklareerimise õiguse kehtetuks tunnistada maksuotsusega või kui see õigus on käesoleva paragrahvi lõike 2⁴ alusel olnud peatatud kuus kuud järjestikku või kui isiku ja tema juhtimis- ja kontrollorgani liikme ärialaane reputatsioon ei ole laitmatu.“;

14) paragrahvi 38 lisatakse lõige 2⁷ järgmises sõnastuses:

„(2⁷) Kütuse importimise korral ei pea maksukohustuslane, kes on kütuse müüja vedelkütuse seaduse mõistes, vastama käesoleva paragrahvi lõike 2¹ punktides 1–5 nimetatud tingimustele, kui tal on kütuse importimisel tagatise esitamise kohustus.“;

15) paragrahvi 43 lõike 1 punktis 1 asendatakse tekstiosa „kes ei ole üheski liikmesriigis registreeritud maksukohustuslasena“ tekstiosaga „kelle ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust ja kellel puudub ühenduses püsiv tegevuskoht“;

16) paragrahvi 43 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Maksukohustuslane, kelle ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht on Eestis, ei rakenda erikorda Eestis ega teises liikmesriigis, kus asub tema püsiv tegevuskoht.“;

17) paragrahvi 46 täiendatakse lõikega 22 järgmises sõnastuses:

(22) Käesoleva seaduse § 2 lõikega 13, § 4 lõikega 1¹ ja § 12 lõikega 1¹ sätestatud vautšerite maksustamist puudutavat regulatsiooni kohaldatakse üksnes alates 2019. aasta 1. jaanuarist väljastatud vautšeritele.“;

18) seaduse normitehniline märkus muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„¹Nõukogu kolmeteistkümnes direktiiv 86/560/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühenduse territooriumil registreerimata maksukohustuslastele käibemaksu tagastamise kord (EÜT L 326, 21.11.1986, lk 40–41); nõukogu direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1–118), viimati muudetud direktiiviga 2017/2455 (ELT L 348, 29.12.2017, lk 7–22);

nõukogu direktiiv 2006/79/EÜ, kolmandatest riikidest imporditavate mittekaubanduslikku laadi kaupade väikesaadetiste maksuvabastuse kohta (ELT L 286, 17.10.2006, lk 15–18);

nõukogu direktiiv 2007/74/EÜ kolmandatest riikidest saabuvate reisijate imporditava kauba käibemaksust ja aktsiisist vabastamise kohta (ELT L 346, 29.12.2007, lk 6–12);

nõukogu direktiiv 2008/9/EÜ, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis (ELT L 44, 20.02.2008, lk 23–28), muudetud direktiiviga 2010/66/EL (ELT L 275, 20.10.2010, lk 1–2);

nõukogu direktiiv 2009/132/EÜ, direktiivi 2006/112/EÜ artikli 143 punktide b ja c rakendusala määratluse kohta seoses teatavate kaupade käibemaksuvabastusega nende lõplikul importimisel (ELT L 292, 10.11.2009, lk 5–30).”.

§ 2. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 2019. aasta 1. jaanuaril.